

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 10. szám

1953 június 8

Ára 40 fillér

AZ ÁLLAMVIZSGÁK KÜSZÖBÉN

Irta: FODOR GÁBOR

A kultúrforradalom végrehajtásáért a szegedi egyetemeken és főiskolán, a II. félévben folytatott harcunk során hatalmas mozgósító erőt jelentettek a május 17-i országgyűlési képviselőválasztások. A választások eredményeképpen dolgozó népünk egyöntetűen adta szavazatát a Magyar Függetlenségi Népfront jelöltjeire és ezzel újabb rendkívüli jelentőségű győzelmet aratott a belső és külső ellenség kísérletezéseivel szemben.

Pártunk politikai iránymutatása mellett helyesen találtuk meg a választásra készülést alatti az utat arra, hogy a jól végzett agitációs munka mellett hallgatóink legfőbb feladata, a vizsgákra való készülést ne kerüljön háttérbe, sőt a felajánlásokon keresztül éppen alátámasztó és továbbvivő erőként tudtuk beiktatni a választási agitációs munkát a tanulmányi téren szükséges erőfeszítések fokozásába. Hazafias kötelességünknek is úgy szólván maradéktalanul eleget tettek egyetemünk hallgatói és dolgozói, amikor május 17-én, a szavazó urnák elé járultak.

Az egyetemi és főiskolai tanulmányaik befejezése előtt állók számára a legfontosabb feladat most, a választások utáni időszakban, évvégi vizsgáik és ezt követően az államvizsgák letétele jelenti. A vizsgáknak ez a sorozata, kétségkívül igen komoly erőfeszítést igényel tőlünk, amelynek kifejtésétől azonban egy pillanatra sem szabad visszariadni. Fáradozásuk bőséges gyümölcsöt fog hozni, mert olyan oklevélnek az elnyeréséhez segíti őket, amely az újtípusú szocialista felsőoktatásunk által támasztott követelményeknek részéről való teljesítését bizonyítja. Az államvizsga-oklevél — az államvizsga rendszeresítéséről szóló minisztertanácsi határozat szerint — azt igazolja az egyetemről, illetőleg főiskoláról oktatói részéről, hogy a végzett hallgató rendelkezik mindazokkal az ismeretekkel és képességekkel, amelyek az oklevél alapján betöltendő munkakörének elvégzéséhez szükségesek. Az államvizsga-oklevelet felmutató hallgatókat jövőendő munkahelyükön a szocializmus építésének gyors előretelére hivatott, vezető szakkadereknek fogják tekinteni és ennek megfelelő megbecsülésben fogják részesíteni.

Megnyugvást és ösztönzést kell meríteniük államvizsgájuknak abból a tudatból is, hogy népi demokráciánkban a Horthy-rendszer diplomás munkanélkülisége ismeretlen fogalomná vált. Az egyetemről és főiskolákról kikerültek biztos állás várja, amelyet kívánságaik figyelembevételével jelölnek ki számukra.

Nincs helye az államvizsgázók körében semmiféle pesszimizmusnak, vagy éppen pánik-hangulatnak. Ne érezzék magukat kísérletező és tárgyának azért, mert ők az első évfolyarat képezik, amelynek államvizsgát kell tennie. Az államvizsga letételének kötelezettségéről idejekorán, még az őszi hónapokban értesültek. Az államvizsgák időpontját úgy állapították meg, hogy számukra a kellő előkészületi idő biztosítva legyen, anélkül, hogy egyetemi tanulmányaik teljes befejezése és elhelyezkedésük az ősze maradjon. Az egyes tárgyakból való vizsgázás időpontját a tanulmányi osztályok a miniszteri rendeletnek megfelelően úgy tűzték ki, hogy két-két vizsga között legalább 5—6 nap maradjon az anyag átismétlésére.

A tanszékek a legteljesebb segítséget nyújtják az államvizsgázók számára felkészülésükhöz. Az államvizsga-tematikák idejében a vizsgázók rendelkezésére bocsátották és pontosan megjelölték számukra a kérdésekre kerülő anyag körét, a súlyponti kérdéseket, valamint a tanulást és ismétlést legjobb módszereit. Sorozatos konzultációk keretében állnak a hallgatók rendelkezésére a tanszemélyzet tagjai és veszik át velük részenként az anyagot. Ezek a konzultációk különösen akkor tudják a vizsgázók tanulását előretelíteni, ha azok már az anyag megfelelő áttekinté-

se után jelennek meg és így a konzultáción hallottak tudásukat megszilárdítják. Igen fontos, hogy a vizsgázók helyes arányt alakítsanak ki az egyéni tanulást és a megbeszéléseket vagy konzultációkat a csoportos anyag-átvétel között. A konzultációtól való teljes távollmaradás éppen úgy helytelen, mint ha a hallgatók az anyagot kizárólag vagy túlnyomórésztben a konzultációkon akarják elsajátítani.

Az államvizsgázók körében aggodalmak hangzottak el amiatt is, hogy az államvizsga-tematikák olyan új anyagrészeket is tartalmaznak, amelyeket egyetemi, illetőleg főiskolai tanulmányaik során még nem tanultak. Ennek az aggodalomnak nincs alapja, mert az új anyagrészek kérdésesét a vizsgázatók általában mellőzik és csak olyan kérdésekre szorítkoznak, amelyek tudása politikai és szakmai szempontból elengedhetetlen és a gyakorlatban nem nélkülözhető. Az ilyen új anyagrészek az egész anyaghoz viszonyítva kis terjedelműek és politikai, gazdasági és technikai fejlődésünknek olyan új eredményeire, a legújabbban alkotott jogszabályokra, stb. vonatkoznak, amelyekről a csak valamennyire érdeklődő hallgatóknak már közzétételükkor, mintegy „menetközben” tudomást, és ismereteket kellett szerezniük.

Figyelmeztetni kell az államvizsgázókat erejük helyes beosztására. El kell kerülniök azt a veszélyt, hogy a vizsgaidőszak végére kifáradjanak, letörjenek. A leghelyesebb módszer az egyenletes, rendszeren beütemezett tanulás. Hiba, ha már az első vizsgák előtt túlerőltetik magukat, éjszakáznak, vagy izgatószeres használatával próbálják teljesítményüket megjavítani, mert az ilyen „fogások” éppen az ellenkező eredményre vezetnek.

Meg kell nyugtatni az államvizsgázókat afelől, hogy az államvizsga külső formái egyáltalán nem lesznek szokatlanok. A vizsgázás ugyan bizottság előtt történik, de ezek a bizottságok az általuk jól ismert professzorokból állnak. Az államvizsga külsőségei egyáltalán nem haladják meg azokat a kereteket, amelyeket végző hallgatóink már az érettségi vizsgákon láthattak és tapasztalhattak. Az államvizsga letétele kétségkívül komoly alkalom, de — a Szabad Nép május 25-i vezércikkében kifejezett álláspontnak megfelelően — tartózkodunk attól, hogy a vizsgának parádé-jelleget adjunk és munka-jellegű túlzott ünnepélyességgel háttérbe szorítsuk.

Az államvizsga-bizottságok mindegyikét elkövetnek annak érdekében, hogy a vizsgák nyugodt légkörét és az osztályozás realitását biztosítsák.

Fentiekből következik, hogy kormányzatunk és egyetemünk mindent megtesz az államvizsgák eredményességének biztosítására. Egyetemi hallgatóságunknak azonban ez alkalomból ismét vizsgát kell tennie politikai öntudatból, hazafias helytállásból. Ifjúságunk helytállásának ragyogó bizonyítéka az a munka, amellyel a Béke-épület építését elősegítette és az az ugyan csak önként vállalt tevékenység, amellyel a Rerich Béla-tér rendezését országos viszonylatban példamutatóan elvégezte. Ugyanezt a szellemet, Farkas Mihály elvtárs referátumából folyó kötelezettséget ajánlom ismétlenül az ifjúság figyelmébe akkor, amikor az államvizsga életbeléptetése következtében egy újabb nehézséggel kerül szembe. A mi szocialista ifjúságunknak nem szabad az újtól félnie és ha támadnak is benne ilyen érzések, öntudatosan szembe kell szállnia azokkal.

Ha az államvizsgázók rendszeres és egyenletes munkával, indokolatlan izgalom nélkül készülnek fel vizsgáikra, úgy a siker nem fog elmaradni. Ennek a sikernek a biztosítása a most következő hetekben egyetemünk tanszemélyzetének és az államvizsgázóknak közös nagy ügye és feladata, amelynek lehető legjobb teljesítésével szocialista építésünket fogják eredményesen szolgálni.

Marxizmus-leninizmusból jól vizsgázni: hazafias kötelesség

Megkezdődtek a vizsgák marxizmus-leninizmusból. A vizsgák jelentőségét fokozza, hogy hallgatóink most első alkalommal vizsgáznak az SZKP. XIX. kongresszusának anyagából. Sztálin elvtárs zseniális művéből, kongresszusi beszédéből.

A hallgatók zöme megértette, hogy milyen nagy jelentőségű a marxizmus-leninizmus tanulmányozása, látja a vizsgák jelentőségét és igyekezett jól felkészülni. Jól vizsgázott pl. a TTK. IV. évf. vegyész-csoportja (Kelen Tibor), amely 4,4 átlagot ért el. A párttörénethől ki kell emelni Dobó Pál csoportját (TTK. III. évf. vegyész), amelynek átlaga 4,6. Ez a csoport igen szépen fejlődött a II. félévben, az I. félévkor bukás is volt náluk. Viszont még mindig vannak, akik nem foglalkoznak elég behatóan a marxizmus-leninizmussal, amit vizsgálgaeredményük is mutat, pl. a TTK. III. évf. biológia-kémia szakos hallgatói (Gál, Solymosi, Mécs csoportok), akik gyengébben végeztek, mint félévkor.

A vizsgák azt mutatják, hogy a klasszikusok, pártunk és kormányunk határozatainak tanulmányozása terén van fejlődés. De az elméleti kérdések sok hallgatónál elég gyengén mennek, ami azt bizonyítja, hogy ezek még nem érik, hogy a klasszikusok tanulmányozása kulcsot ad a napi események megértéséhez.

A vizsgák nagyrésze még előttünk áll. Ismételten hangsúlyozzuk a hallgató elvtársak felé, hogy az elméleti kérdések ismerete önmagában még nem elég, hiszen a klasszikusokat azért tanulmányozzuk, hogy napi feladatainkat segítségükkel jobban tudjunk elvégezni, hogy jobban eligazodhassunk a bel- és külpolitika nagy kérdéseinek területén. Sok jó felelet mutatja, hogy jól alkalmazták a marxizmust a mi viszonyainkra, akik megértették, hogy a marxizmus nem dogma, hanem a cselekvés vezérfonalja. Akik megértették Sztálin elvtárs tanítását: „Az elmélet gyakorlat nélkül holt, a gyakorlat elmélet nélkül vak.” Megértették, hogy a

marxizmus-leninizmus elmélete hatalmas fegyver virágzó jelenünk és ragyogó jövőnk kilformálásához.

Ezt a ragyogó jövőt építjük az egyetem elvégzése után jó szakmunkákkal. A szakudományokat pedig csak a marxizmus-leninizmus benátó ismeretével sajátíthatjuk el igazán. A TTK. IV. évf. hallgatók feleletében sok példával találkozunk saját szaktudományuk területéről a dialektikus és történelmi materializmus egy-egy alapkérdésének kifejtésekor. A marxizmus-leninizmus tételeinek

ját szerelő ember egyet ért abban, — mint ezt a népfront szavazatok mutatták, — hogy béke nélkül nincs népünk számára haladás, gyarapodás, felemelkedés. A tájékozatlan ember azonban hába van meggyőződve a békés építőmunka fontosságáról, ha tájékoztatásága miatt nem tud aktívan bekapcsolódni ebbe a munkába, nem tud tevékenyen résztvenni a békeharcban.

A sajtó ismerletti ruh multunkat és jelenlegi dicső eredményeinket, haladó hagyományainkkal és párt-

Salánki elvtárs, a marxizmus-tanszék tanársegéde vizsgáztat

jó összekapcsolása szakterületünkkel: nagymértékben emeli a felelet értékét.

A sajtó rendszeres olvasása elengedhetetlen feltétele a sikeres vizsgának. Az utolsó havi sajtóanyagok nagy vonalakban sokan tisztában vannak, de rendszeresen a legtöbb hallgató elvtárs nem olvas sajtót. Ez hiba, ezen a téren fordulniuk kell bekövetkezni.

Sajtóolvasás nélkül nem tudunk eligazodni a nemzetközi helyzetben. E nélkül pedig nem lehetünk harcra katonái a békétábornak, a szocializmus építésének. Minden hazá-

tunk jelenlegi nagy harcaival ismeret meg bennünket. Ezeknek ismerete hazafiságunkat tükrözi. Ezeknek ismerete és felhasználása: kiállás pártunk, népünk mellett, állásfoglalás a béke mellett.

Mint Rákosi elvtárs mondta május 10-én Budapesten: „A béke megvédésének nálunk mindenki közvetlen harcosa, aki jól végzi munkáját.” Harcosan kiállunk a béke mellett május 17-én szavazatunkkal. Harcosan kiállunk munkánk lemerésekor: a vizsgán is. A jó vizsgálgaeredmény: második szavazat!

Hallgatóink eredményesen tanulják az orosz nyelvet

Egyetemeinken és a főiskolán már nagyrészt befejeződtek az orosz nyelvi beszámolók és a vizsgák. Az I—II. és III. éves hallgatók az összefoglaló beszámolókon, míg a IV. éves hallgatók a vizsgákon adtak számot eddigi orosz nyelvi tanulmányaikról.

Egyetemeink és főiskoláink oktató-nevelő munkája, ezen belül a Szovjetunió gazdag tapasztalatainak felhasználása és alkalmazása — szocializmusunk építésének egyik jelentős frontszakasza. Eppen ezért fordít pártunk olyan nagy gondot az egyetemi és főiskolai oktatás, így az orosz nyelvi oktatás színvonalának állandó emelésére.

Ismerjük meg az élenjáró szovjet tudomány alkotásait

Az orosz nyelv tanulása valóságos tömegmozgalommá vált az elmúlt évek során. Ennek jelentőségét akkor érti meg ifjúságunk, ha minél tökéletesebben megismeri és felhasználja további munkájában az orosz nyelvet, a szocializmusért, és a békéért folyó harcnak ezt a hatékony fegyverét. Egyetemi és főiskolai ifjúságunk egyre világosabban ismeri fel, hogy nem lehet jó szakember az, aki a maga szakterületén nem ismeri az élenjáró szovjet tudomány alkotásait, aki nem tanulmányozza napról-napra a kommunizmust építő nagy szovjet nép iránytmutató tapasztalatait, gazdasági, politikai és kulturális eredményeit. Erről tanuskodnak az összefoglaló beszámolók és a vizsgák eredményei is.

Példát mutattak az orosz nyelv tanulásában

Különösen jó eredményeket értek el a hallgatók a TTK-on. A III. éves mat. fiz. szakos hallgatók egyik csoportja (csoport vez.: Linzer) 4,6 átlagot ért el. Ezen szép telie-

sítményt nyújtottak a IV. éves fizmat. szakosok is, a csoportban mind a nyolcan jelesre vizsgáztak. A Ped. Főiskola II. D2 1. csoportja 4,5 átlagával bizonyította be, hogy a szovjet pedagógiai tapasztalatok felhasználásával méltó az új nemzedéket nevelő munkára. Közülük kiemelkedően szépen tudtak: Ványai Judit és Kenderessy Klára. Egész évben jól dolgozott a III. é. bölcsészek földr.-tört. szakos csoportja, ahol példát mutattak Suki Béla, az Egyetemi DISZ Bizottság szervező titkára és Gulya Károly, a kari DISZ Bizottság titkára. Mindketten jelest kaptak orosz nyelvből. A IV. éves orvosok egyik csoportja Ventiláné elvtársnő jó oktató-nevelő munkája és a hallgatók szorgalmas munkája eredményeként 4,4-es átlagot ért el. Vannak gyengébb eredményt elérő csoportok is, mint pl. a Főiskolán a II. éves E/1 szakosok, akik 3 és 3,5 közötti átlagot értek el. Megállapítható, hogy ahol az előadók idejében megbeszélést folytattak a kari párt- és DISZ alapszervezetekkel, javulás állott be, pl. a III. éves bölcsészek magyar-történelem szakos csoportja, akik még márciusban 3. átlagon mozogtak és a vizsgán 3,8-at értek el.

A lektorátus és tanszékek eredményes munkája

Igen jó és termékeny kapcsolatot tartott fenn a lektorátus az egyetemi Orosz Intézettel és a Főiskola Orosz Tanszékével. Elvtársi és munkatársi segítséget nyújtott a lektorátusnak Matkoviczné elvtársnő, az Orosz Intézet igazgatója, igen értékes szakmai és módszertani iránymutatásaival. A Főiskolai Orosz Tanszék dolgozói az orosz órák látogatásaiával és az írásbeli vizsgáknál segítették a főiskolai lektorátus munkáját. Értékes segítséget jelentett a lek-

torátus és az orosz nyelvi oktatás számára az EPb által kezdeményezett ellenőrző aktív-hálózat.

Még odaadóbban tanuljuk felszabadítóink nyelvét

A jó eredmények megszületése ifjúságunknak az orosz nyelvhez való új viszonyában leli magyarázatát. Van már orosz nyelvi szakkor is, egy a Bölcsészkaron, egy a TTK-on. A TTK-s orosz nyelvi szakkör pl. megbízást kért az Akadémiától egy mikrobiológiai szakmunka lefordítására. Erről az új viszonyról tanuskodnak a hallgatók által kezdeményezett fordítási versenyek is. Ilyen versenyeket rendeztek az orvosegyetemen és a Természettudományi Karon. A fordítói versenyt az Orvosegyetemen a kezdő csoportban Jánosik Bertalan és Takó Zsuzsanna, a TTK-on az I. éveseknél Kiefer Ferenc, a III. éveseknél Korányi Ádám és Prazsák József nyertek. Mindannyian értékes nyitásokat kaptak. Ennek az új viszonyoknak a kialakításához nagymértékben hozzájárultak az előadók, a lektorok, akik megkedveltették hallgatóinkkal a konzultációs órákat, lelkiismeretesen foglalkoztak velük, hogy jól vizsgázzanak. Ezen a téren példás munkát végeztek Szabó Mária, Szarka János lektorok, akik heti 8—10 órában foglalkoztak a hallgatókkal.

Az a feladatunk, hogy a még hátralévő vizsgák sikerét biztosítsuk jó felkészítő munkánkkal. Hallgatóink az orosz nyelv alapos ismeretén keresztül is bizonyítsák be hűségüket és szeretetüket a nagy Szovjetunió és pártunk iránt, amely megadta számunkra a továbbtanulási lehetőséget, a szabad életet, azt, hogy jó szakemberekké válva odaadón szolgálják népünk nagy ügyét, a szocializmus építését.

Fülöp János tanársegéd

Népnevelőink feladata a vizsgaidőszakban

Minden vizsgaidőszak egy-egy próbakövetemények életében. Az 1952-53-as tanév munkájának is a vizsgaeredmények a főmérője. E napokban, a következő hetekben látjuk meg, hogy egyetemünk professzorai tanársegédjei, a hallgatók, párt- és tömegszervezők mit tettek annak érdekében, hogy az első öt éves tervünkkel megalapozzuk, a második öt éves tervvel pedig felépítsük hazánkat a szocializmust. Teljesítettük-e terveink igényét, melynek kielégítése művelt dolgozók ezreit és tízezreit kéri elsősorban egyetemünk?

Intézetünk előtt az a feladat áll, hogy az évvégi vizsgák pontos előkészítésével, jó vizsgaeredményekkel, a jó vizsgaeredmények idejében való és széleskörű ismertetésével újabb jelentős sikereket érjenek el oktató, nevelő munkájukban.

A vizsgák nagy körültekintést és figyelmet kell tanúsítani a vizsgázókkal szemben. Biztosítani kell annak feltételeit, hogy minden vizsgázó zavartalanul készülhessen feladatára, semmi se akadályozza,

hogy nyugodtan kifejtse gondolatait. Ugyanakkor a legteljesebb szigorral kell felépíteni azokat a hallgatókkal szemben, akik vizsgázatokat félrevezetni próbálnak.

A feladat nagy a vizsgázatok számára, de nagy a tanulók számára is. Minden hallgatónak elsőrendű követelményként kell magára állítani, hogy az egyes tananyagokból alapos felkészülést, elmélyült tárgyi ismereteket nyújtson.

Közvetlenül a vizsgák előtti napokban és azok idején nehéz, de felelős feladat áll népnevelő fiataljaink száján. A vizsgaidőszakban a népnevelőinket a személyes példamutatás, a nevelőket is magával ragadó lelkes magatartás, a nehézségek előtti bátor helytállás kell, hogy jellemezze.

Ha egy-egy DISZ csoportban felütné fejét az olyan hangulat, hogy „majd szeptemberben vizsgázok”, mert „úgy sem érek el jó eredményt most”, vagy éppen az a hang „valahogy majd csak lesz”, magyarázzák meg népnevelőink, hogy most, időben és jól vizsgázni haza-

fias kötelesség. Ugyanakkor ezt a követelményt önmaguk felé kell elsősorban alkalmazniuk.

Megszámlálhatatlan adat áll népnevelőink rendelkezésére, hogy a Horthy-fasizmus alatt milyen volt az egyetemi hallgatók sorsa, hány diplomával rendelkező orvos, pedagógus volt állás nélkül, vagy dolgozott fizetés nélküli tanársegédként hosszú éveken át egy-egy intézetben. Nem szabad feledni a multirendszer átkos iskolai politikáját, hogy az egyetemre a munkás-, parasztszármazású gyerekek csak elenyésző számban juthattak. Ezt szem előtt tartva, amikor a tanulóhoz minden lehetőség biztosítva van pártunk és államunk jóvoltából, a kényelmet félredobva, minden akadályt leküzdve kell orvos egyetemünk hallgatóinak, de minden egyes tanulóifjúnak munkáját végeznie.

A harmadéves orvostanhallgatóink körében úgy látszik a fenti szempontokról megfigyeltek. Nem megfelelő a hangulat a harmadik évfolyamon. Csüggedés, fásultság nem ritkán érezte eddig is hatását soraikban, melynek kialakulásában komoly részük van a III. évfolyamon lévő pártfunkcionáriusoknak, népnevelőknek. Elfelejték ezek az elvtársak azt, hogy minden kommunista, ahol dolgozik, példát kell mutasson a munkavégzésben, lelkesítse és segítsen a csüggedőket.

Bízunk benne, hogy a továbbiakban a legutóbbi taggyűlés tanácsait felhasználva szívósabb és eleven nevelő munkával a III. éves népnevelőink pótolják mulasztásaikat, maguk állnak az élre, s vezetik az évfolyamot a meglévő nehézségek leküzdésére. Legyenek tudatában annak, hogy a kommunizmust, DISZ fiataljainkat nem jellemezheti és nem is jellemzi a nehézségek elől való meghátrálás; ellenkezőleg: a nehézségek bátor leküzdése, ez a fő jellemvonásuk.

Különösen nagy feladat vár az évfolyamon a DISZ vezetőségben dolgozó asszisztensekre. Ők vállalták a szakmai nevelő és politikai munka rájuk eső részét az Orvosegyetem területén is. E vállalásukat ezideig nagyrészt teljesítették. Feladatuk, hogy még jobban segítsék, még jobban segítsenek a hallgatóknak. Nagy Sándor, a Bonczán-Szövet és Fejlesztési Intézet tanársegéde, Csajtai Miklós elvtárs példája lelkesítse a továbbiakban tanszemélyzetünk minden tagját.

Egyetemünk kommunista és DISZ népnevelői szép eredményeket értek el már eddig is azon feladatok megvalósításában, melyeket pártunk és kormányzatunk reájuk bízott. Nincs az élvonalban az Orvosegyetem ezen a téren, de ha teljes erővel dolgozunk a vizsgaidőszak hátralévő részében, úgy érzem, hogy a megszülető eredmények arról is beszélnek fognak, hogy az Orvosegyetem párt- és DISZ szervezeteinek népnevelő apparátusa teljesítette fontos feladatát, jól végezte népnevelő munkáját.

Szegvári Menyhért

Orvosegyetemi pártszervezet titkára

A Jogi Kar III. évfolyamának párttagjai példát mutatnak

A III. évfolyam hallgatói eddig már négy tárgyból vizsgáztak le. A letezt vizsgák tapasztalatai azt mutatják, hogy magasfokú tudást csak elmélyült, komoly, egész évi mindennapos tanulás útján lehet elérni.

Az egyes csoportok átlagai komoly tanulásról, alapos felkészülésről tanúskodnak. Az egyes csoportoknál súlyos van. Jelest csak a legkiválóbbak kapnak. Évfolyamunkon a jó és a közepes osztályzat is megbecsült helyet lelt. Az eddigi vizsgák tapasztalatai azt mutatják, hogy párttagjaink jól megállják a helyüket a tanulás frontján. A párttagok a vizsgák letelebese, is motorja az évfolyamnak, pártunk, kádjuk is becsületesen elvégzik. Nem húzódnak a munkától, hanem lelkesen, az élszapat tagjaikhoz méltóan dolgoznak.

Számokor keresztül — összehasonlítva a párttagok eredményeit az évfolyam, illetve az egyes csoportok eredményeivel — a következő képet kapjuk:

A. cs.		párttag			
Cross	3.57	3.75			
Büntetőjog	4.67	4.5			
Polgári jog	3.80	4.25			
Nemzetk. jog	3.86	4.5			
Mezőgazd. jog	—	—			
Össz. átlag	3.99	4.25			
C. cs.		párttag		Átlag:	
3.91	4.14	3.85	4.43		
3.86	4.14	3.74	4.0		
3.68	4.0	3.79	4.16		
4.0	4.43	—	—		
—	—	3.89	4.5		
3.86	4.18	3.81	4.27		

Ezen adatok megmutatják, hogy a párttagok eredménye jó.

Különösen jó vizsgázókat: Rácz, T. Rócsik, L. Rócsik, Németh, Békefi és H. Nagy elvtársak. Földi elvtárs is szépen vizsgázik. A vártnál gyengébb eredményt értek el: Csicsák, Keme, esel, Mihailovits, Nethelsz, Pili, Sárváry, Sárvári, Tóth és Varga elvtársak.

Párttagok! A munkalendületet tovább fokozásával a gyengébb tanulók szocialista segítségével előre a jó vizsgaeredményekért.

Török Lajos

A tanszékek segítik a csoport felkészülését

A Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakos hallgatói lelkesen készülnek az évvégi vizsgákra. A csoport tagjai tudatában vannak, hogy május 17-én a Népfrontra leadott szavazatukkal magukra vállalták a nagyszűrű országépítő program végrehajtását. A DISZ csoport mindenegyes tagja meg akarja mutatni, hogy szavazata mögött ott áll egész évi munkája, harcok kiállása, hazaszeretete. A legutolsó csoportgyűlésen fogadalmként hangzott el, hogy

a csoport mindent megtesz

annak érdekében, hogy a félévi eredményüket túlszárnyalják.

Az eredményes vizsgákra való felkészülés alapja az egész éven át végzett folyamatos tanulás. A vizsgaidőszakra a csoport minden tagja elkészítette az egyéni munkatervét, amely a tervszerű felkészülés alapvető biztosítéka. A munkatervben lefektetett anyag átvételét a csoportvezetők alkalomszerűen ellenőrizni fogják. A csoport gyengébb felkészültségű tagjai mellé olyan tanulókat állítottunk be, kik egész évi munkájukon keresztül bizonyoságát adták annak, hogy az anyagot egy-egy gyengébb tanuló vizsgára való előkészítését vállalta magára. A csoport tagjait a jó eredmények elérésében lelkesíti főiskolánk DISZ szervezete, mely a ki-válóan vizsgázó hallgatókat hangshiradón, faliújságon keresztül nép-

szersíti, s példaképpül állítja az egész főiskola tanulóifjúsága elé.

A tanszékek mindenben segítik a csoport eredményes felkészülését. Helyes irányú kezdeményezésre kiadott földrajz tanszék részéről. A tanszék oktató személyzete a gyengébb tanulókkal a földrajz vizsga előtt napoként foglalkozik. A vizsgatervnek megfelelően az anyagot minden nap kikérdezik, illetve átvesszik azokkal, akik az első félévben nem érték el a kívánt eredményt. A minden oldalról megnyilvánuló segítség azonban csak akkor ér valamit, ha a hallgatók igazán beveszik, ha a felkészülésre biztosított minden egyes nap, minden órát teljes szorgalommal, a lehető leggazdaságosabban kihasználják.

Sokkal nagyobb szorgalommal kell felkészülni a vizsgára

Molnár Jánosnak, Nagy Gy. Antalnak, Szabó Máriának, Takács Máriának, Sánta Mihálynak, mint a tanév folyamán ezt tanúsították. Tőlük a csoport a II. félév folyamán nem kapta meg azt, amit képességeik után jogosan elvárt. Fejtélenül szükséges, hogy a felkészülési időt ezek a hallgatók csak teljesen a tanuláshoz szenteljék, ha nem akarják, hogy a csoport jónak ígérkező vizsgaeredményeit lerontsák. Lebegjen mindnyájunk szeme előtt, hogy jól vizsgázni hazafias kötelességünk.

Nagy Zsuzsa

DISZ csoport vezetője

Munkaterv nélkül nem lehet jó, alapos munkát végezni

Az egyetemen a beszámoló és vizsga fokmérője annak is, hogy a hallgatók a szocializmus építését és a béke megvédését a jó tanulással mennyiben segítik elő; vagy nagy harciuk mennyiben gátolják rossz felkészülésükkel. Ma már ezért nem érdektelen egyetlen egyetemista előtt sem, hogy jól felel-e meg a beszámoló és a vizsgán, vagy rosszul. A jó vizsgaeredménynek meg van a következménye: nem tűr hanyagságot, lazaságot, késést a tanulásból. Ugyanakkor megvan a maga jó oldala is: összfontjelemelés, kitüntetés és nem utolsósorban a jó szakképzettség.

Helyes tanulási módszer és munkaidő beosztás szükséges a jó eredményhez.

En az első félévben nem értettem meg, miért hangoztatják a folyamatos tanulást, mikor a vizsgaidőszak alatt van elég idő a felkészülésre. Tévedtem. Nem volt idő felkészülni. Kapkodás és helytelen felkészülés lett az eredmény.

Ennek a tapasztalatnak az alapján a második félévben óráról-órára készültem. Ha lemaradtam is néha az anyag tanulásától, a lemaradást még azon a héten behoztam.

A kötelező irodalmat mind a marxizmus-leninizmusból, mind a szaktárgyból időre kiigyeztetem és alaposan át tanulmányoztam. A kötelező irodalmat nem azért adják, hogy ne unatkozzunk, hanem azért, hogy az előadások hallottakat elmélyítsük, s ennek a vizsgán fogjuk nagy hasznát venni.

Munkaterv nélkül nem lehet jó, alapos munkát végezni.

Ha nincs munkaterv, kifutunk az

időből és sokszor a legfontosabb anyag megtanulására nem jut idő. Munkaterv szükséges a vizsgaidőszak alatt is, amikor minden időt helyesen kell kihasználni. Tanulási módok és elősegítő a munkánkat. Ha valakit tanítunk, az az is tanulunk.

Allandó, rendszeres tanulás, a kötelező irodalom kiigyeztetése, munkaterv és tanulópár alapján értem el, hogy a beszámolóim sikeresek voltak. Orosz osztályozott beszámoló 5-ös lett.

A vizsgára is csak helyes tanulási módszerrel lehet felkészülni, csak így érhetünk el jó eredményt. A vizsgára felkészülésnél az a módszer, hogy három-négyen vesszük át a vizsgaanyagot, előtűnk van a kötelező olvasmányjegyzet, amelyből hozzáolvasunk a megfelelő részt.

Van olyan vizsgatárgy, amelyre hamarabb fel tudunk készülni, mint amennyi idő van rá adva, akkor a következő vizsgaanyagot tanulom. Az időmet beosztom, s azt betartom. Átgondolom az előadott anyagot, főleg az évszámot jegyzem meg, ez elősegíti, hogy a megfelelő korban tudjam elhelyezni a költőt, vagy író. Így készülve nyugodtan megyek vizsgázni, nem kell rettegnem a rossz jegyért.

A jó vizsgaeredmény nem szerencse, hanem kitartó munka és helyes időbeosztás eredménye. A vizsgaeredményen megítélsz mindkét jó vagy rossz munkája. Jó szakember lesz-e belőle, vagy nem.

PUSKI IMRE

I. évf. magyar-szakos.

A pártoktatási évad sikeres befejezéséért

Dolgozó népünk nagy választási győzelme is fényes bizonyítékát szolgáltatva annak, milyen nélkülözhetetlen eszköz minden öntudatos dolgozó számára a marxizmus-leninizmus ismerése, annak állandó tanulmányozása. Csak ennek birtokában érhetünk el tartós és mélyreható eredményeket mind az agitációban, mind pedig saját építőmunkánkban. Alik szívvel-lelkel vettek részt a választást előkészítő munkában, hálával gondolnak pártunkra, mely lehetővé tette számukra, hogy szervezett formában, jól felkészült vezetők irányításával szerezhessek meg az elméleti tudás kipróbált fegyverét, mellyel a közönyt, az ellenség merkedéseit diadalmasan leverhetik és felsorakoztathatják népünk millióit a szocializmus felé vezető utunk egyik döntő jelentőségű szakaszán.

Feladatunk most az, hogy azt a lelkesedést és odaadást, mellyel kiálltunk népünk igaz ügye mellett, s mellyel ismételt bizonyosságot tettünk a békeért folytatott harc mellett, tovább fokozzuk, hogy új sikereket felhalassunk. Maradéktalanul be kell fejeznünk a jelen pártoktatási évad még reánk váró feladatait. El kell érni, hogy a választások után is a tanulmányi munkát fegyelmekkel és

felkészülten folytassuk, illetve az ismétlések és összefoglalások idejére minden erőnket összeszedve, sikeresen befejezhessük.

Új harci feladat ez, melyben példamutatón élen kell járnia az eddig kiváló munkát végző propagandistáknak és párttagjainknak. Mozgósítanunk kell azokat is, akik hangyaszámból, vagy éppen elbizakodottságból távolmaradnak a szemináriumokról és konferenciákról. Meg kell értenünk a szemináriumok résztvevőivel, hogy a soron következő anyag a napi termelési feladatokra való mozgósítás szempontjából rendkívül jelentős és segítséget ad a helytállásra, a hazafiságra és nemzetköziségre való nevelésben. Minden téren az aratás időszakát éljük és első öt éves tervünk olyan feladatainak végrehajtása előtt állunk, melyek döntően hatnak ki egész életünkre.

Ezért feltétlenül szükséges, hogy állami vezetőink is minden segítséget megadjanak a még hátralévő időben a pártoktatási évad befejezéséhez.

Pártunk a Pártbizottságon és az alapszervezeteken keresztül még fokozottabban támogatást fog nyújtani ehhez a munkához, hogy erőteljes biztonságot nyújtson a feladatok sikeres megoldásához.

Bezerédi István

A szegedi Pedagógiai Főiskola fokozott munkával, jó vizsgaeredménnyel szeretné elnyerni a Csongrád megyei Pártbizottság vándorzásdíját

»A Csongrád megyei Pártbizottság vándorzásdíjával jutalmazza a legjobb eredményt elért iskolát« című közleményt a szegedi Pedagógiai Főiskola tanárai és hallgatói örömmel olvasták. Bizonyítéka ez annak, hogy pártunk, mint mindenkor, úgy ezzel is elismerését fejezi ki az iskolák jó munkájáért és segítségét akar adni az évvégi munka fokozásához és jobbátételéhez. Jelenti ez azt is, hogy pártunk megbecsüli a pedagógusok alkotó munkáját. A mi munkánknak eddig is az erkölcsi politikai nevelés, a tanulmányi és fegyelmi rend megszilárdítása és az eredmények fokozása jellemezte. Mi, a szegedi Pedagógiai Főiskola tanárai és hallgatói fokozottabban munkával, a vizsgák jobb előkészítésével, a félévi eredmények megjavításával sze-

retelnék a vándorzásdíjat elnyerni. Hallgatóink nagy többsége már megértette, hogy most, különösen a vizsgák előtt legfőbb hazafias kötelessége a jobb tanulás, az időben való eredményes vizsga letétele.

Párt- és DISZ alapszervezőnk, szakszervezet és államvezetés szoros együttműködve, a vizsgaelőkészítő munkákat jól megszervezve akarunk az eddiginél jobb eredményt elérni.

A kritika és önkritika fegyverének még alaposabb alkalmazásával, a vizsgaidőszakban észlelt hibák azonnali kiküszöbölésével, a hallgatók hathatós támogatásával szeretnénk a vándorzásdíjra érdemesek lenni.

Lerner Károly,

a főiskola igazgatója

Szabadságot a Rosenberg-házaspárnak!

Világszerte mind szélesebb méreteket ölt a felháborodott tiltakozás az amerikai imperialisták legújabb gáztette ellen, az ártatlanul halálraítélt Rosenberg-házaspár megmentése érdekében. A világ valamennyi becsületes, békéért küzdő dolgozója követeli, hogy bocsássák szabadon a hamis váddal elítélt Rosenbergéket. A magyar nép is felemelte tiltakozó szavát: munkások, parasztok, értelmiségiek, diákok, és a gyűlések százain keresztül, tiltakozó táviratok ezrein át kiáltanak megálljt a gyilkosoknak.

A szegedi Egyetemnek, a Tudományegyetemnek, az Orvosegyetemnek és a Főiskola dolgozóinak és tanárainak tiltakozó röpgyűléseken fejezték ki felháborodásukat a gar menyén ellen. A bölcsészkar tiltakozó röpgyűlésen H. Tóth elvtárs, az Orosz

Intézet III. évfolyam hallgatója, valamint Kerékgyártó elvtárs, a Marxizmus Tanszék vezetője felszólalásaikban megvilágították az amerikai imperialisták igazi arcát. Rámutattak arra, hogy még egyelőre a humanizmusról prédikálnak, azáltal ártatlanokat ítélnék halálra, olyanokat, kiknek nincs más bűnük, csak az, hogy harcoltak a békéért. Valamennyi hallgató elszánt akarattal tükrözte felszólalásában H. Tóth elvtárs, amikor arról beszélt, hogy tiltakozó szavunk mellett nekünk, egyetemünk hallgatóknak most, a vizsgaidőszak alatt fokozott tanulással és jó vizsgaeredményekkel kell válaszolnunk a háborús uszítók gáztetteire.

Kordé Imre

Hogyan készül a világ ifjúsága a IV. VIT-re

ANGLIA: Nagy-Britanniában, Nottinghamban március 1-én a Nemzeti Fesztivál Bizottság ülésén 130 delegált vett részt, 32 szakszervezeti, diák és egyéb ifjúsági szervezet és 24 helyi és megyei fesztiválbizottság képviselőjével.

A delegáltak között 4 olyan fiatal is volt, akik résztvettek Bécsben a Népek Békakongresszusán. Egy keresztény diákból álló bizottság, a dél-walesi ifjú bányászok bizottságának egy képviselője, egy ifjú kommunista, az Ifjú munkások Ligájának egy tagja, egy fiatal mérnök és az Ifjúsági Fesztivál Előkészítőbizottságának egy-egy tagja felhívást szerkesztettek az angol ifjúsághoz. Ez a felhívás a bukaresti Világifjúsági Találkozó előkészítőbizottság munkájában való részvételre szólítja fel.

A felhívást egyhangúan elfogadták.

A IV. Fesztivál sikere érdekében indított kampány igen jól kezdődött március hónapban Nottinghamban, ahol a Nemzeti Bizottság gyűlésén az ifjúsági szervezetek, a diákok 130 delegátusa felhívta az angol ifjúságot, hogy menjen el Bukarestba.

Londonba, Manchesterben, Glasgowba, Sheffieldben és más nagy városban is lelkes gyűléseket tartottak a Fesztivállal kapcsolatban. A berlini és a sheffieldi Fesztivál-

ról készült filmeket mindenütt bemutatták az egész országban. A helyi bizottságok szónokokat küldenek a sportpályákra és a parkokba, hogy beszéljenek a Fesztiválról és röpiratokat osztogassanak, amelyben a Fesztivállal kapcsolatos új hírek vannak. A helyi és körzeti Fesztivál Bizottságok száma napról-napra emelkedik.

Egy manchesteri gyár húsz ifjúmunkása vállalta, hogy hetenként egy schillinget ad és ezzel járul hozzá küldöttségének útiköltségéhez. Egy ifjú együttműködőből alakult klub sorsolásokkal, koncertekkel, táncestekkel, gyűjtésekkel néhány hét alatt 20 fontsterlinget szerzett és ezt az összeget küldöttük költségeinek fedezésére fogják felhasználni.

A Fesztivál Nemzetközi Bizottságához nap, mint nap százával érkeznek a levelek a világ minden részéből.

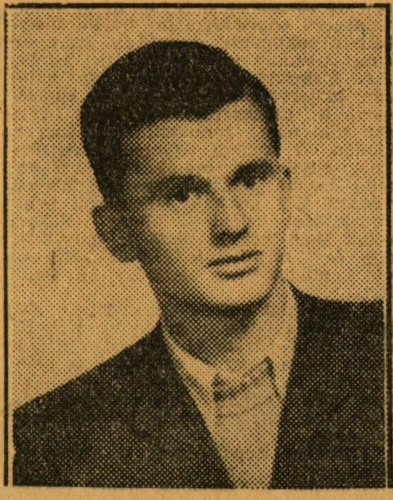
Madelaine Jeffrey ápolónő az ausztráliai Brisbanéból írt levelében a következőket mondja:

„Üdvözlöm a Fesztivált, mint olyan fontos állomást, amely közelebb hoz bennünket ahhoz a boldog naphoz, amikor a gyermekek szerle az egész világon nem fogják többé megismerni a háború borzalmait, ahhoz a boldog naphoz, amikor mára az egész világ népei a jövőbe vetett reménységgel és bizalommal építhetik életüket.”

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

ROSNER MELÁNIA,
énektanár, Most érettségizik. A gimnáziumban jeles, a szakiskolában kitűnő az általános tanulmányi eredménye. Szakmai és társadalmi munkáját nagy lelkesedéssel végzi. Tanulmányilag gyengébb évfolyam-társainak mindig készségesen segít.

SZERÉNYI TIBOR,
a Bolyai János Matematikai Intézet
tanársegéde. A II. éves matematikai
hallgatóknak differenciál-geometriát,
a II. éves fizikusoknak vektorana-
lizist ad elő. Munkáját kitünően
végzi. A hallgatók szeretik és meg-
becsülik. Társadalmi munkáját,
mint a matematikusok III. DISZ alap-
szerv tanulmányi felelőse eredmé-
nyesen végzi.

VIGH LAJOSNÉ,
a Szülésznőképző Iskola hallgatója, Valamikor cseleedsorban nevekedtet és dolgozott. Míndszentén, az uraságnál. Teljesen el volt zárva a fejlődés elől, Ma már három hónap óta, mint a Szülésznőképző Iskola hallgatója, példás magatartásával és előmenetelével átfolyamvezető lett, Tanulmányi átlagát 3,1-ről jelesre emelte.

A Béke-Világtanács ülésére készülünk

Néhány nap múlva történelmi jelentőségű esemény színhelye lesz Budapest, itt kezd meg tanácskozásait korunk leghatalmasabb mozgalmának vezérek: a Béke Világtanács. Az egész földkerekséget átfogó egységes akarat legkiválóbb harcosai jönnek el fővárosunkba erre a nagy találkozóra. Itt lesz a hős Korea küldötte, annak a népek a képviselője, amely az imperialista hatalmak embertelen agressziója következtében tengerinyi vért áldozva, mérhetetlen szenvedéseket viselve hőiesen küzd a békéért, az egész világot átfogó, — a mi békénkért is. Itt lesznek az amerikai, görög, francia békeharcosok, akiket börtönnel, szörnyű feldözsékekkel sújtanak, azért, mert fel merik emelni szavukat a pusztító háború ellen, mert bátran bírálják az amerikai halálgyárosok galád tetteit és harcolnak a békéért.

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy a Béke Világtanács éppen Magyarországol választotta a nagyjelentőségű tanácskozás színhelyéül. Ez a kitüntetés az új Magyarországnak, a béke Magyarországnak megtisztelő kitüntetése. A magyar nép békeakarátának nagyszerű megnyilvánulása volt a május 17-i gyűlésnek szavazás, mely hat és félmillió ember egységes, megbont hatatlan, elszánt állásfoglalása volt a béke mellett. Ez a 6 és félmillió békét akaró ember tehát a bizalom és a megbecsülés jelet látja ebben a kitüntetésben a megűhódott, a haladás útján menelő, a békeharcban részt kérő és részt vállaló Magyarország iránt. A jelenlegi nemzetközi helyzetben, amikor a béke erői minden eddiginél inkább kezükbe ragadják a

kezdeményezést, döntő súlya van a népek szavának és akaratának. Amikor a mindenre elszánt imperialisták a békéért küzdő egyszerű emberek millióit akarják megfélemlíteni szerte a világon, amikor a békéről beszélnek ugyan, de ugyanakkor a legválogatottabb gatzetteket követik el Koreában, halálra ítélik a Rosenberg-házaspárt, fegyveres banditákat, gyilkosokat és gyújtogatásokat küldnek a békétábor országába, hogy megakadályozzák a békékölést Koreában és a nagyhatalmak megegyezését, hogy megpróbálják ellensúlyozni a békemozgalom sikereit.

Munkahelyeken, üzemekben, városokban és falvakban kisgyűlések tízezreire ismerkednek a dolgozók azzal a problémákkal, melyek a nagy tanácskozás anyagát alkotják. Számos üzem békeünnepeivel, békeörsséggel köszönti a budapesti ülést és kedves ajándékok; békatarisznyák, népdalgyűjtemények is készülnek a nagy ünnepségre. A szegedi Egyetemek és a Főiskola dolgozói és hallgatói is mélyen átérzi a Béke Világotánás budapesti ülésének jelentőségét, békeharunk eme állomásának fontosságát.

Ebben az időben békekaratunk külsőleg és belsőleg egyaránt megnyilvánul. Egyetemi hallgatóink és dolgozóink a Béke Világtanácson résztvevő békeharcosoknak számos levelet írtak, amelyekben feltárták, hogyan harcolnak a békéért, mit nyertünk a multtal szemben, mi a különbség a kizsákmányoló reakció Magyarországa és a boldog, szocialista hazánk között. Rámutattak ezekben a levelekben arra is, hogy mit jelent számunkra az, hogy békében erőmü-

veket építhetünk és ezek eredményeként folytonosan emelkedik életszínvonalunk, fejlődik kultúránk, épül virágzó hazánk, ragyogó jövőnk.

Lankadatlan békeharcunk jegyében állítottuk az évvégi vizsgák és beszámolóok eredményeit a békeharcozópontjába, „Jó vizsgaeredményekkel a békéért”-jelszóval tették felajánlásokat hallgatóink és ezt a célt segítették elő jó vizsgaelőke-zítéssel oktatóink.

A Békebizottságok javaslatára a Béke Világtanács ülésének időszakaiban vizsgástermekben „A békeért” felirásokkal helyeztünk el minden csoport vizsgakiértékelésénél a vizsgázatót megemlékezik az ülés jelentőségéről, valamint eddigi eredményeiről.

Ugyancsak a békebizottságok kezdeményezésére június 15-én minden dolgozó munkahelyén egy szőlővirágot helyezzünk el megemlékezésül, intézeteink bejáratait pedig feldíszítsuk. Ugyanebben az időpontban az üzem és terepnyakozatokon a gyakorlatvezetők megemlékeznek a nagyföntésű táncosokokról.

Az Egyetemek és a Főiskola megbízottságai, az oktatószemélyzet a hallgatóság és a dolgozók segítségével még fokozottabb munkával igyekeznek előkészülni június 15-re, hogy fejemmel fölvel és tisztá lelkiismerettel állva helyt békefrontunkon, mőlők legyünk a belénk helyezett bizalomra, hogy jó munkával és acélos akaratral erősítsük békeharciunkat, segítsük elő a népek millióinak egységes célját, a tartós békét.

Wagner Richard
egyetemi tanár

A Magyar Tudományos Akadémia nagygyűlése

A Magyar Tudományos Akadémia május 25-től 30-ig megtartotta idei nagygyűlése — mint Szunyácsi István elnök megnyitói beszédében megállapította — merőben különbözött a felszabadulás előtti nagygyűlésektől. Öreg tudósok gyakorlati élettől elzárkózó magántársaságának összejövetele helyett, ez a való élet problémáival szoros kapcsolatban, az egész nép tudományos dolgozóinak legszélesebb köre előtt és azok igen aktív részvételével folyt le a termékeny kritika és önkritika szellemében. De különbözött ez a nagygyűlés a közvetlen megelőző éveketől is, mert az itt elhangzott több, mint negyven tudományos előadás anyaga és probléma felvetése gazdagabb volt a korábbiakénál, mert a régi és új értelmiség összeforrása tekintetében nagy haladásról rept tanúságot és mert a Szovjetunió vezető tudományával, valamint a szomszéd népi demokráciák tudományával is szorosabb kapcsolatokat épített ki. Ez utóbbi tényről bizonykodott az, hogy az ünnepélyes megnyitói ülésen A. V. Palladin, az ukrán Tudományos Akadémia elnöke, népes szovjet küldöttség élén köszöntötte akadémiankat, később Vu Hszin-Csou, a kínai Tudományos Akadémia küldöttségének vezetője adott át beszéd kíséretében nagybecsű könyvajándékot. A vendégtudósok előadásokánál részt vettek az osztrákok munkájában, a záróülésen a csehszlovákok, bolgár és demokratikus német küldöttek is hitet tettek Lukács Györgynek „A tudomány és a béke” című kitűnő előadása után amellyel, hogy az igazi tudomány mivelőli a békemozgalom első soraiiban haladnak és annak aktív vezetői. Többüket akadémiank tisztjei belbeli tagjai sorába is választották.

A nagygyűlés tárgyalásának központjában Szélin utolsó zsejé-
lis. „A szocializmus közgazdasági
problémáiról” szóló művének meg-
világítása állt. Az első két napon
együttélés keretében az Akadé-
mia valamennyi osztálya és mű-
minden tudománysszak számára
irányítói mutató elveit vitatta meg.
Fogarasi Béla a természetben és
társadalomban megnyilatkozó tör-
vények jellegéről; Molnár Erik a
Szélin által felfedezett elveknek a
történet-tudományban való alkalmaz-
zásáról szolt, míg Nagy Imre a
munkás-paraszti szövetség kérdése-
re, Hevesi Gyula a termelés és tu-
domány kapcsolatára vonatkoztatta
a egyszerű szójlini tanítást.
A négy előadáshoz összesen tizenöt jól
átgondolt, nagyobbrészt külön ki-
egészítő tanulmányoknak is beillő
hozzászólás kapcsolódott.

A következő négy napon az osztályok már külön üléseztek, külön problémáikkal foglalkozva. Munkáját mindegyikük az osztálytitkár beszámolójával kezdte, s ez a Nyelv- és Irodalomtudományok osztályában — melyről egyedül számoltak be részletesebben — mindjárt alkotó szellemű kritikát váltott ki az osztály munkájának eredményesebb tétele érdekében. *Pais Dezső* „A magyar nyelvtudomány idő-

szerű kérdéseit" és *Tompa József*: "Anyanyelvünk leíró nyelvnevelési című előadásai azután olyan égető, köz- és felsőoktatásunkban még forrongó problémák voltak fel, hogy a körülöttük kifejlődött vita, melybe a Közköltésügyi Miniszterium képviselői is beleszóltak, messze belenyúlt a délutánba.

Változatlan érdeklődés mellett, szinte szünet nélkül kapcsolódott hozzá két rendkívül érdekes előadás Lakó György „Tanulmányunk a Szovjetunióban” és Németh Gyula, osztályelnök „A szovjet turkológia”. Az előbbi kifejtette, hogy a szovjet területen élő török népek történetének és nyelvének kutatása milyen nagy lendületet vett a Nagy Októberi Forradalom óta s hogy a tanulmányok felhasználása milyen nagy fontosságú a magyar östörténet kutatói számára is. A baszkirak, melybe az „öshazában” magyar magyarok beolvadtak és a csuvasnak, ennek a bolgártörök nyelvnek, mellyel a magyarság honfoglalás előtti vándorlásában érintkezésbe került, ma olyan szótáriai és nyelvtanai vannak, melyek felhasználása nagyban előre fogja lendíteni a magyar östörténeti és nyelvészeti kutatásokat is. E területen nyelvudósaink 1917 előtt szívesen értékesezték az orosz kortársaik eredményeit. A Horthy-korszak elzártágában mulasztottak a pótolva, munkájuk továbbfejlesztésére csak most nyílik alkalom.

Irodalomtörténeti kérdést két előadás tárgyalt. Kardos Tibor „A magyar humanizmus kérdései”-ről szólva a történeti materializmus módszerével előbb széles képet festett a humanizmus társadalmi és gazdasági alapjairól általában, azután egy magyar „plebejus humanizmus” keletkezését és kifejlődését rajzolta meg a XIV. századi magyar ferences mozgalomtól kezdve a huszitimizmuson, vándoridélesekön keresztül Balassa Bálintig és egészen a szocialista humanizmusig.

A másik előadó, *Sötér István*, Eötvös Józseffről készülő nagy tanulmányából olvasta fel a Dózsa-háborúról szóló regényt tárgyaló fejezetet. A két előadásához mintegy tíz hozzászólás kapcsolódott, melyek részben ideológiai szempontból vitázták meg a felvetett kérdéseket, részben igen érdekes új részletekkel egészítették ki a hallottakat. Minden hozzászólás a történeti materializmus alapján állt, úgy, hogy a vita mindég ugyanazon és nem különböző síkon folyt.

Ugyanílyen sikerről számolt be *Rusnyák István* elnök kiértékelő összefoglalásában a nagygyűlés végén a többi osztályokban folyó munkálatok tárgyában is. Egyszer-
mind azonban kritikával is élt és dialektikusan rámutatott a még fennálló hibákra. Záloga ez annak, hogy tudományunk működése és szervezottsége a jövő seregszemlékben további fejlődést és állandan növekvő virágzást fog fejelethet-
ni.

Koltay-Kastner Jenő
egyjeleji tanár

Somfai Lászlónak a „Szegedi Egyetem“ 1. számában megjelent „Válassz!“ c. elbeszéléseről már az újság 3. számában is megállapította valaki, hogy „ez az elbeszélés nem jó“. Hozzátehetjük ehhez a megállapításhoz, hogy a Válassz! c. elbeszélésben tartalmi és nyelvi szempontból egyaránt sok kifogásolnivalót találhatott az olvasó. Egyes szavakat — nem tudni, mi okból — az író egészen más értelemben használ, mint ahogy az a magyar nyelvben szokásos.

Az egyik — Tóth Karsival kapcsolatos — mondat így szól: „Észak felől csípős szél fúj, beleszaladt a kabátja újjába és megborzasztotta.“ Megborzadni nem a szélről szoktunk, hanem olyasmitől, ami borzasztó.

A TISZÁRÓL azt olvassuk az elbeszélésben, hogy „nyáron a meder fenekén bükiesen, lassan és puhán surran lefelé”, januárban ellenben „a víz sötét, ijesztő, akár egy néman, surranva közelgő óriás”. A szegediek, sőt a nem szegediek is, álmélkodva olvasták ezekben a sorokban, hogy a mi nagy Tisza folyónk „surran”. Surranni nem a Tisza, nem is az óriások surrannak, hanem pl. az egér, de az sem „békésen” és „lassan”. És milyen bántó, hogy egymás után kétszer is ott van ez a „surran”. Ahelyett, hogy az elbeszélés tartalma kötné le az érdeklődésünket, Petőfi szavaira gondolkodunk: „Szegény Tisza, miért is bántja őt”? Annyi rosszat kiabáltak róla, hogy a legutóbbi nagy áradatkor a Tisza vízszintje a legmagasabb

Néhány utólagos megjegyzés a „Válassz!” című elbeszéléshez

A Tiszára vonatkozik az a mondat is, hogy: "Ott lubickolt (Tóth Karesi) a közepén, mellette Zsuzu, a kis feketé." Az olvasó, aki Zsuzsúról még semmit sem tud, azt hiszi, kutyáról van szó. Csak a kövfekező mondot rendíti meg ebben a hitében: "Még a vízben is fogták egymás kezét és a part forró fűvenyén hanyatlt fekvé arról évődtek, hogy hogyan is lesz majd, ha egy év múlva végeznek és egybekelnek." Az frögtől itt már mindenki elvárná, hogy végre megmondja, ki az a ti. toktozás Zsuzsu, de erre még sokáig kell várunk. Az imént idézett mondatnak más hibája is van: az író helytelen értelemben használja az "évődtek" szót. Az "évődik" szó jelentése ugyanis: mérgeződik, vesztődik; tréfálkozik, ingerkedik valakivel.

NEM SOKKAL ALÁBB a „megborsózik” szón akad meg az olvasó szeme. Tóth Kacsiról mondja az író: Megint megborsózik”. Nem értjük igazában ezt sem. Nem hisz-
szük, hogy ez az új nyelvújítás a magyar nyelv gazdagodását segí-
tené elő.

Azt is furcsáljuk egy kicsit, hogy Tóth Károcsi „a markát ökölbe rántotta”.

Több helyütt nemcsak kifejezéseiben, hanem tartalmában is bosszúntóan homályos az elbeszélés.

Az egyik helyen azt olvassuk, hogy Zsuzsura (Vasi Zsuzsúra) má

fél éve mindenki úgy tekint, mint Tóth Karsai menyasszonyára. Nem sokkal később viszont azt állítja az író, hogy Zsuzsu két hónap óta „még az ő gyengéd közeledését is elhárította magától”. Itt valami eltelmondás van.

Tóth Karesi „gyengédsége” is egyszerre hihetlenné válik számunkra, amikor ezt olvassuk róla: „Most Vass Zsuzsára nézett. A vér a fejébe szaladt, a markát öklöbe rántotta.” Továbbá: „A hangja hirtelen dög volt, kegyetlen, szinte kopogó. Mindenki megdöbbszent.” Ezt az utóbbit, hogy mindenki megdöbbszent, elhisszük az írónak, azt azonban, hogy Tóth Karesi valaha is igazán szerette volna Zsuzsát, nehezen tudjuk elhinni, noha az író egyre bizonygatja, hogy: „Szereti. Méhetlenül szereti. Talán nem is tudja elképzelni az életet nélküle.” Ha szereti, miért nem ölebe beszéli meg először azt a rejtélyes családügyet, mégpedig nyomban? Miért csak két hét múlva, a DISZ gyűlésen hozakodik elő ezzel? És vajon Tóth Karesi, aki párttag és DISZ csoportvezető is, nem felelős azért, hogy Vass Zsuzsa „átszedült az ellenséghez”?

MEGLEPETÉSKÉNT HAT, ami.
kor Tóth Karsinak a DISZ gyüle.
sen elmondott szavaiból az derül ki,
hogy a minden bizonnyal nehéz
anyagi körülmények között nevelke.
dett Vass Zsuzsának, a kitűnő elő.

menetelő főiskolai hallgatónak, az ellenséggel vannak kapcsolatai. Ahogy megnevezte, hogy kikkel, a terem felmárjolt. "Az olvasókat azonban nem melltáta arra az író, hogy közölte volna velünk, amit Tóth Karesi közölt a DISZ gyűlésen. De akkor miért is írta meg ezt az elbeszélést?"

„A nyomozás mindent igazolt! — olvassuk az elbeszítés végén, de az író nem mondja meg, hogy mi ez a „minden”, rábízta az olvasók fantáziájára. Vass Szusza személyét is egészen homályban hagyja. Tóth Karcáról azonban még fölzeng a legutolsó sorokban a magasztaló szózat: „Tóth Karsi elveszítette azt, akiben mindent keresett. De megnyert helyette mindenkit. Senki nem közeledett hozzá sajnálkozással, hanem inkább kissé irigyen. Felnéznek rá. Akkorák szeretnének lenni, amekkora ő.”

Mivel az író nem tudja elhíttetni velünk, hogy Tóth Károly igazán szerette volna Vass Zsuzsát, semmi hősiességet nem érzünk az ő magatartásában. Rájön, hogy Vass Zsuzsa — aki az ő DISZ csoportjának tagja, s akit már mindenki az ő menyasszonyának tekint — valószínűleg „átszedült az ellenséghez“. Erre még két hétig gondolkozik, s akkor is csak nagy lelki tusa után, a DISZ gyűlés lelkes hangulatában határozta el magát végleg az ügy

tisztázására. Vass Zsuzsának mindaddig egy szót sem szólt a dologról. És amikor végre a DISZ gyűlés előtt kérdőre vonta őt, saját magát — úgy látszik — elfelejtette felelősségre vonni Vass Zsuzsa eltávolítása miatt.

MIKOR VÁLASZTANIA KE-
LETT, hogy fényt derítsen-e a ti-
tokzatos cédula-ügyre, vagy ennek
eltulósásával veszítse el esetleg be-
csületét a párt előtt, amelynek ő
mindent köszönhet: kétheti gondol-
kozás után az első útát választotta.
És jól számított. Elvesztette ugyan
Vass Zsuzsát, akit nem is szeretett
igazán, de „megnyert helyette min-
denkit”

Elhisszük az írónak, hogy ehhez a nem mindenben példamutató, nem nagyon szilárd jellemű fiatalemberhez „senki nem közeledett sajnálkozva”, de nem értjük, miért volna hős ez a Tóth Karsai. Az elbeszélés nyomán nem a legjobban véleményünk alakul ki a titokzatos (és egy kicsit talán törtéti) Tóth Karsiról, de azokról sem, akik irigyen „felnéznek rá”, s akik csak „akkorak szeretetének lenni, amekkora ő”. Lenin és Sztálin sokak nagyobbnak példaképeket állított a mi ifjúságunk elé...

Íróinktól és az egyetemi újságtól olyan elbeszéléseket várunk, amelyek nevelők és nyönyörködtek az olvasót. A Válassz! c. elbeszélés inkább csak negatív szempontból volt tanulságos: bemutatta, hogyan nem szabad írni közönség számára.

Pásztor E 51

